

[Statsministeren.]

deler ikke det ærede medlems opfattelse på dette punkt, i hvert fald tror jeg, det er i et betydningsløst omfang, at de vil have påvirket. Jeg tror oprigtigt, at man skal finde årsagerne andre steder end i danske avisers omtale.

Dette er ikke et udtryk for, at jeg er ganske uenig i hr. Aksel Larsens vurdering af en del af de avisomtaler, der har fundet sted. Jeg mener, at adskillige aviser efter mødet i Haag har præsteret en reportage, der har været mere optimistisk, end den har været realistisk, men jeg tror ikke, at dette så stærkt, som hr. Aksel Larsen gav udtryk for det, har påvirket udlandet. Jeg kan da fortælle, at jeg har læst en svensk socialdemokratisk avis, som indtog en ganske negativ holdning til de forestående statsministerdrøftelser i Helsingfors. Det har ikke givet anledning til, at jeg — og jeg har forstået heller ikke det ærede medlem hr. Aksel Larsen — af den grund tror, at vi så bør afbryde forhandlingerne med den svenske regering. At dette skulle dække den svenske regering, tror jo ingen af os.

Må jeg gøre en bemærkning om dette med aviser. Jeg vil igen sige, at jeg er ikke sikker på, at hr. Aksel Larsen altid i alle situationer vil huske det, jeg nu siger, men det er min oprigtige opfattelse. Han kan ikke finde én avis, der kan tages som talerør for regeringen. Det er noget, der præger dansk presse. Jeg synes, der er sket en udvikling, som det ærede medlem burde have registreret; der er sket en efter min opfattelse glædelig udvikling. De danske dagblade har en selvstændig vurdering, som fører til, at de meget ofte kommer til at give udtryk for uenighed med dem, de ellers sympatiserer med. Derfor vil jeg sige til hr. Aksel Larsen, at jeg tror ikke, han skal have den opfattelse, at aviser, der har sympati for regeringen, i alle situationer er regeringens talerør. Men én ting vil jeg da også sige om disse aviser; når de nu, til trods for at de konstaterer en uenighed,

samlet skal gøre plusser og minusser op, så er der da ved en sammenligning mellem regering og opposition ikke noget mærkeligt i, at man kommer til, at de fleste har sympati for regeringen. Jeg tror, vi skal være enige om, at der her er en uafhængighed for dansk presse, som er af ganske væsentlig betydning for demokratiets arbejdsform. Vi respekterer det i regeringen. Jeg kan også sige, vi ønsker, at det skal være sådan, og at det vil fortsætte sådan.

Til slut vil jeg gerne give udtryk for, at jeg deler både hr. J. O. Krags og hr. Aksel Larsens vurdering af, hvor betydningsfuldt det ville være, om de nordiske lande evnede at holde fast i den forhandlingslinje, vi har fat i. Det ville være overordentlig trist — jeg tror også, det vil vise sig at være det i et historisk perspektiv — hvis dette ikke kan fastholdes.

(Kort bemærkning)

J. O. Krag: I sin, det var vel nærmest en belæring til hr. Aksel Larsen siger statsministeren, at det ikke undrer ham, at regeringspressens vurderinger ofte falder ud til fordel for regeringen. Jeg må da sige, at det undrer mig tit. Det undrer mig da meget tit, at den radikale presses vurderinger falder ud til fordel for regeringen. Det tror jeg egentlig også statsministeren undertiden selv undrer sig over.

Jeg vil gerne sige om Færøerne — et område, jeg har en lille smule erfaring fra — at jeg tror, det ville være klogt at nedsætte et særligt færøsk udvalg herinde. Statsminister Baunsgaard vil sikkert gøre de samme erfaringer, som jeg tit har gjort, at når man kommer til et udvalg med færøske problemer, så må man begynde helt forfra med at studere dem. Jeg tror, det ville være rigtigt at have et fast Færøudvalg herinde.

Så havde statsministeren fundet ud af, at jeg havde brugt udtrykket, at vi havde godt af at være i opposition. Det er rigtigt,